

Vancouveri Levél

34. Évfolyam

55. Beszámoló

1998 Karácsony

Magyarországi Utam

Harminc évi tévé nézés után a férfi azt mondta a feleségének:

- Csináljunk ma este valami izgalmasat!

Az asszonynak azonnal a városban töltött éjszakák jutottak eszébe.

- Nagyszerű mondta. - De mit?

- Cseréljünk székeket!

Anthony de Mello SJ: "A Szív Ébredése"

Vannak emberek akik így élik le az életüket, szerencsére az én életemre ezt nem lehet elmondani. Körülöttem mindig történik valami. Ezen a nyáron India helyett Magyarországra mentem onnét Erdélybe és Felvidékre. Tíz hétig voltam Magyarországon, s akik adtak telefon számot azokat felhívtam telefonon.

Erdélyi utamról az 56. beszámolóban fogok beszámolni, mert mint szokás szerint kifutottam az időből. Az első két hetet a Balaton mellett töltöttem de pont akkor olyan hűvös volt hogy csak háromszor lehetett fürdeni, de viszont Erdélyben amikor a légkondicionáló nélküli autóbuszban utaztunk többször volt 37 C° a hőmérséklet.

Az első héten az átvonuló frontok nagyon megviseltek, de szerencsére később a patikában Pápán a gyógyszerésznő Anti Front cseppeket ajánlott ami nagyon bevált nálam.

Balaton Szepezden, az unokaöcsém villájában laktam, ami arról híres hogy Mindszenti biboros, fiatal plébános korában nyaralt ott. Sokat sétáltunk, finomakat ettünk, étel recepteket irtam és vitorlázunk is.

Pápán első dolgom az Internet Café kinyomozása volt. Amikor ezt megtaláltam rögtön elolvastam a felhalmozódott e-mail-okat.

Legutolsó beszámolómról azt a visszajelzést kaptam, hogy túl sok negativumot irtam. Ezen elgondolkoztam. Bele estem az újságírók csapdájába, szenzációkat vettem beszámolóim alapjául. Ezen tanultakat igyekszem szem előtt tartani most.

- Benyomásom Magyarországról az volt hogy az emberek udvariasabbak mint 91-ben. Az ifjúság előre néz a jövőbe és természet védők. Szepezden egy fiatal kömüves oda-hozott nekem megmutatni egy hatalmas szarvasbogarát. Ezután ovatosan vissza vitte oda ahol találta, mert tudta hogy ez egy védett bogár.

- Pápán voltam a Képfestő Múzeumban. Ilyen csodálatos tárlat vezetést nagyon ritkán láttam. Szívét

lelkét adta bele tárlat vezetőnek. Pár nap múlva a Kinizsi Várban az idegenvezetők minden nyelven egyformán mint egy bemagolt memoritert fújták érzés-telenül a szöveget. Mivel az Antal Kormány annak idején tudomásunkra hozta, hogy a külföldiek tudására nincs szükség így nem is gondoltam arra hogy felajánljam nekik 20 éves gyakorlatomat ezen a téren. A készhelyi helytörténeti kiállítást is át tudnám szervezni pár hét alatt.

- 12 Reikist avattam a nyáron, 8 Reiki I-est

Sok gólyát

Magyarországon (Pápán, Pesten és Szegeden) 3 at a Felvidéken, Losoncon. Egy Reiki mestert is avattam Pesten, így már tiz Reiki Mesterem van.

• Voltam jóga táborban Visegrádon, majd Kóspallagon (Börzsönyben) Életmód táborban nyolc napig. It voltak előadások: Magyarság Tudat, Magyar Östörténet, Prana, Telepátia, Sámánizmus (visszatekintés ezer évvel) Mágia Veszélyei, Reinkarnáció, Kövi Szabolcs zenei estje, Agyagozás, Agyag Égetés és sok minden más. Volt egy ki mit tud este is és Kovi a losonci diák lány aki ott, telefonfülkében talált egy verset szlovákul, azt magyarra fordította és elszavalta.

*Azt mondd, hogy szereted a virágokat
És mégis letéped őket
Azt mondd, hogy szereted az állatokat
És mégis megöled őket
Azt mondd, hogy szereted a természetet
És mégis tönkre teszed
Most kezdek el félni
Mikor azt mondd "SZERETLEK"*

Nagyon elgondolkodtató ez a vers. A táborban nagyon jól éreztem magamat mert nagyon sok fiatal volt ott akik körém gyűltek.

Sokan voltak Erdélyből, Felvidékről, Kár-pátaljáról és Bácskából. Az erdő energiája nagyon érezhető volt úgy mint itt Kanadá-ban az őserdőben. Huszöt évvel fiatalabbnak éreztem magamat. Ujra tudtam felugrani olyan magasra és leugrani amit már évek óta nem merem megkísérelni.

Ujra kellett tanulnom Magyarországon az utazgatást is először Pesten a buszokon, földalattin, villamosokon majd később a Volánon és a vasuton. Azt tapasztaltam, hogy a hőség mindenkit bánt, az emberek pihegnek, nem

Tűzijáték a várból nézve

tudnak aludni. Én élveztem mert a tropusokon éreztem magamat.

Augusztus 20.án felmentem a Várba. Láttam Göncz Árpádot (vagy tiz méterre) amikor ment a Mátyás templomba. Szép volt a huszárok felvonulása. Katona zenekarok egész nap játszottak. Este orgona hangversenyre mentünk Kovival aki értem jött hogy másnap együtt menjünk Losoncra. Én aki annyit utaztam, most bevallom minding izgulok amikor uj, ismeretlen helyre kell mennem, így Kovi segítsége nagyon jól jött. Valahogy féltem átmenni a határon. Ez 1956 óta van így. Sokszor álmodom hogy át akarok menni a határon de elkapnak. A csengő frász is velem volt vagy 30 évig. (Fiatalok, ti nem tudjátok mi a csengő frász. Az ÁVO minding éjjel csöngetett mikor valakiért jött)

Huszadikán este az orgona hangverseny után megnéztük a tüzi játékot is. A hangverseny előtt egy padon ültem, odajön hozzám egy asszony. "Kivagy" – kérdeztem. Vancouverből mondta Ö. A hangversenyen a jegyszedővel elbeszélgettem s mondtam hogy milyen kicsi a világ 4 Vancouverival szaladtam itt össze. Erre ő felkiált, –"az öcsém is ott van, erdőmérnök" Felettem járt két évvel az egyetemen. A várban másnap reggel a Mesterségek kiállításánál egy

fiatal lány oda jött hozzám s angolul jegyeket árult egy koncertra. Megkérdeztem angolul, hogy mi készítette őt arra hogy angolul szólítson meg. –"Mert nem néz ki Magyarinak" ezt jól megkaptam mondtam magyarul. Szegényke epirult. Igaz Magyarországon én voltam az egyetlen férfi akinek kristályokból volt a nyaklánc. Arra nagyon büszke voltam hogy egész idő alatt csak ketten vették észre az akcentusomról hogy külföldi vagyok. Voltam a Vár barlangban is. Utoljára itt 1942-ben voltam. Semmi nem hasonlított a régi emlékeimre.

Teljesen át van alakítva. Az ostrom alatt több ezer ember élt a barlangban és a német főparancsnokság is itt volt. A vezető szerint az oroszok mindenkit lelőttek a barlangban. 1956 után a kormány megbízott egy vállalatot az emberi marad-ványok, löszerek és fegyverek eltávolítására és a barlang falainak megerősítésére. Most is van a barlangban ezer ágyas katonai kórház teljes felszereléssel az ágyak megvetve stb. készen háború esetére. A vezetőnk saját szemével látta egyszer. A török csontvázak is eltűntek a barlangból.

Kóspallagon többek között volt három lány akik a Kereskedelmi Akadémiára járnak, ők meghívtak Losoncra Reikit tanítani. Így kerültem életemben először a Felvidékre. Este érkezünk Losoncra és Kovi nagyanya lakásán, egy emeletes házban aludtunk. Reggel lementünk a piacra ahol Kovi beált az apja asztala mögé dinnyét, paprikát, paradicsomot árulni. Az árusok és vevők nagy része magyarul beszélt. (Én is árultam piacon 1945 ben, jó előkészítő volt az életre). Felfigyeltem a helypénz szedőre. Világoskék nagyon bő köpeny volt rajta hatalmas zsebekkel. Odajött Kovihoz megkérdezte melyik a zöld belül dinnye. Kovi rámutatott, mire hirtelen mozdulattal szó nélkül a zsebébe csusztatta. A szomszéd asztalnál egy öreg bácsi virágot árult. Ő elmagyarázta, hogy a helypénz szedővel jóban kell lenni mert sok bajt tud keverni ha nem kap. Mindenki ad neki vagy csak szimplán odamegy és elvesz amit akar. Szerencsére mindenünnen csak keveset visz.

A lakásban legalább száz éves, vasalt (!!) házi szöttek lepedőn aludtam (itt nálunk nem divat már a vasalás)

Vasárnap elmentünk a magyar misére ahol egy szlovák pap magyarul prédikált akcentussal de jól. Vancouverban figyeltem meg ha az itt született gyerekek énekelnek akkor az akcentus eltűnik. Ugyanigy volt a palócokkal is amikor énekeltek, eltűnt az akcentusuk.

Most égneek álhat a hajatok, a jóga táborban megtanultam görög dinnyét szegedi erős paprikával enni. Nagyon jó.

Hazafelé az Air Canada gépen a személyzet

főnöke, 50 év körüli férfi nagyon paprikás hangulatban volt. Tíz perc mulva a hangszórón kérték hogy orvosok jelentkezzenek. Kettő is volt a gépen és azonnal kézbe vették a szív rohamot kapott ember. Nemsokára bemondták, hogy Reykjavikban, Izland fővárosában fogunk leszállni. Hát ilyen kietlen, fátlan, rideg helyet még Ujfoundlandban sem láttam. Mondtam az utastársaknak kár hogy nem mehetünk ki a gépből, akkor mondhatnám hogy itt is voltam és ez lenne a harmincadik ország. Az egyik asszony nevetett, "Ha hiszed, ha nem itt vagy Izlandban."

Kovi - a dinnye árús

Itt Vancouverban, az első hónap azzal telt el, hogy próbáltam vissza illeszkedni Vancouverba. Nem nagyon sikerült, mert vágytam vissza Magyarországra –Kóspallagra, és a 9 órai idő zóna eltolódást nagyon nehezen szoktam meg. Hiányzanak nagyon a kóspallagiak, hogy megint olyan aktív legyek mint a nyáron. Nem éreztem jól magamat most nagyon sokáig mert Juniában a magyarországi út előtt megduplázták az egyik orvosságomat ami ahelyett hogy segített volna majdnem megölt. A szak orvosok ilyen rossz vérképet soha nem láttak és nem is hallottak. Szeptember elején átcsereáltak egy másik orvosságra és a laboratóriumi vizsgálat eredménye szerint csodálatosan dolgozik ez az új gyógyszer. Két hónapig depressziós hangulatban voltam amit részben az okozott, hogy rossz orvosságot kaptam, részben az hogy vágyódtam vissza Kóspallagra. Mióta itthon vagyok már többen irtak, te-

lefonáltak vagy e-mailt küldtek a kóspallagiak közül. Baráti köröm teljesen megváltozott a nyáron.

Megtanultam HTML programozást, megcsináltam a honlapomat:

<http://www.skyinternet.ca/~gdraskoy/> Akik megtudják nézni, azokat kérem hogy írják meg véleményüket, észrevételeiket. Ebbe a programozásba teljesen bele öszültem, de nagyszerű érzés látni az eredményt!

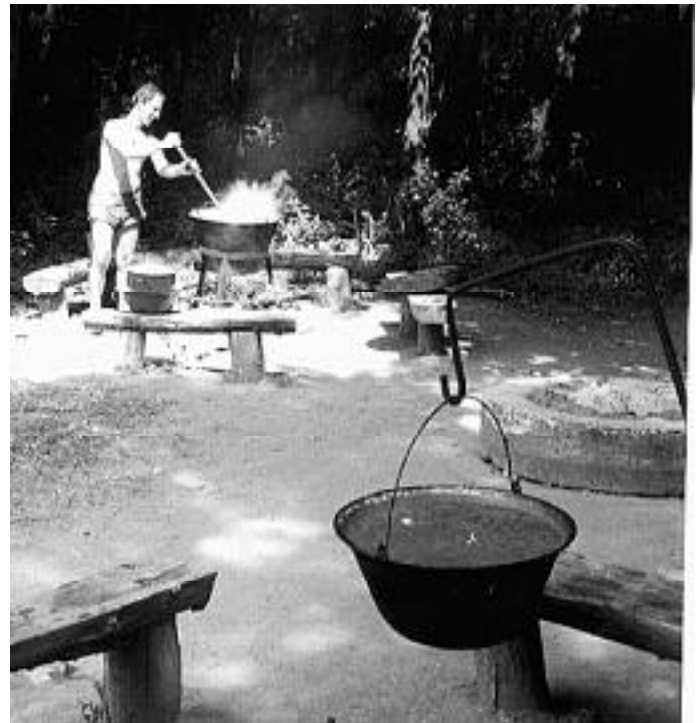
Haza utazásom előtt két kóspallagi elvitt a Gerbeaudba és kaptam tőlük Anthony de Mello S.J. csodálatos könyvét: "A szív ébredése". Visszajöveletem óta sokszor gondolok arra hogy jó lenne Magyarországon vagy Erdélyben letelepedni.

November elején vacsorára voltam hívva Észak Vancouverba, de előbb lemetünk focizni. 45 éve nem futbaloztam. Mikor gégém rugtak a labdával akkor nagyot estem de lassan újra tudtam lélegezni és nyelni. Azután ha felém jött a labda, keresztbe raktam a karomat a gégém előtt. A kapusunk egy kínai lány aki látta hogy velem mi történt mikor kapura löttek ijedten a melle elé rakta keresztbefont karjait. Nemso-kára abba is hagytuk a focizást.

Majdnem kifelejtettem, míg Kóspallagon voltam, bevittek Vácra ahol a Televízió meginterjuvölt a tábori élményeimmel kapcsolatban.

Kivánok mindenkinek Kellemes Karácsonyi Ünnepeket és BUÉk-ot.

Rövidesen jön:

**Ebéd főzés és ebéd
a kóspallagi táborban**

Legujabb e-mail címem: gdraskoy@aicompro.com
Honlapom: <http://www.skyinternet.ca/~gdraskoy/>
Telefonszámom: **604-873-1019**